

บทละครวิทยุ

นิยายรักของ ขุนลิลาต์สาร์สสมุทร
๑๑๑
ให้ดัดบท ผก.

เรื่อง

"ดล ดร ด้หาย"

โดย

กนก จันทร์ ๑๑๑

(๑๑ หน้า)

แต่งโดยเรื่อง จากดัดบท รช
อุดม ชื่นชมพ

ករណី ០០ កិច្ចបញ្ជី: គោលនីតិ ក៏ ករណី ឯកសារ

- តំណាង 1 - ~~ឯកសារ~~ - ប្រ: ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ
តំណាង 2 - 3 - ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ
តំណាង 4 - 100 ករណី ឯកសារ ប្រ: ឯកសារ
តំណាង 5 - 6. ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ

ន: ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ

និយមន័យ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ

ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ
ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ
ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ

ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ

ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ

ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ - ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ
ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ - ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ
ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ - ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ

ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ - ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ
ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ - ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ
ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ - ឯកសារ ក្នុង កិច្ចការ រដ្ឋ

โฆษณาสินค้า

ละคอนโฆษณาเรื่อง "นิยายรักของขุนลีลา" นี้ บริษัทกุ่มท จำกัด เอื้อเฟื้อ
จัดมาแสดง

บริษัทนี้ จำหน่ายอุปกรณ์เครื่องเชื่อมมีท่อออกขนาดเล็ก มีทองเหลืองเชื่อมและ
แกสคาไบค์ทกเข้ามาแล้ว มีปากกาหมึกซึม ชนิดไม่ต้องเติมหมึกจากอเมริกา รูปร่าง
กระทัดรัด และราคาถูกที่สุดในท้องตลาด เหมาะสำหรับนักศึกษาที่มีทุนน้อย ปากกา
ชนิดนี้ เมื่อใช้หมึกหมดภายในสามเดือนหรือหนึ่งปี บริษัทรับประกันให้โดยคิดค่าแรง ๓๐๓
ดุษวางยอมเยา

อนึ่ง นางพาง ขุนดิน ตำเเรกการคัดเลือกสุภาพสตรีจากยุโรปและอเมริกา เป็น
ช่างประจำอยู่แผนกแต่งกายสุภาพสตรีของบริษัทนี้ด้วย ขอเชิญท่านสุภาพสตรีที่ต้องการนำ
สมัยในการแต่งกาย ติดต่อกับนางพาง ขุนดิน แผนกแต่งกายสุภาพสตรี บริษัทกุ่มท จำกัด

สำหรับนักบุญที่ ต้องการบุญขึ้นสูง รตบุญนวล บริษัทขอแนะนำให้ลองบุญ
บุญที่ตรา รามีสิต ของเงินำเงินแก่ มีจำหน่ายตามร้านขายบุญทั่วไป.

นิยายรักของขุนลีลา

อันคัมภีร์ที่หก

"คุณครูลาทราย "

โดย

กมุท จันทรเรือง

ผู้บรรยาย.-

สวัสดิ์ศิวิไลย์แต่ทำผู้สนใจในนิยายรักทั้งหลาย บางท่านอาจสงสัยว่า ขุนลีลา หายไปพักผอนหย่อนใจเสียทีไหนนับเป็นเวลาแรมเดือน หากว่าการจากไปของขุนลีลา ในระยะนี้ ทำให้ท่านเกิดความคิดถึง ท่านขุนก็คงจะปลื้มใจและชอบคุณในความเข้าใจ โดยของท่าน ความจริงมีอยู่ว่า กรมโสมพะมิตรได้วางระเบียบการส่งกระยาเยี่ยงใหม่ ให้รักคุณกระฉับกระเฉงขึ้น ทั้งแค่นี้เป็นต้นไป ท่านจะได้ทั้งนิยายรักของขุนลีลา เดือนละหนึ่งครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมงเต็ม โปรดกรุณาจำไว้ด้วยว่า ตั้งแต่บัดนี้ไป ทุกวันจันทร์แรกของเดือน ขุนลีลา ลากลับคืนและคุณนายระยอมทอง จะได้นำนิยายรัก ที่ท่านสนใจมาไซ้ให้ท่านทั้งเป็น ^{ประจักษ์} คือเดือนละหนึ่งครั้ง ทุกวันจันทร์แรกของเดือน.

การกระยาเยี่ยงคำวันนี้ เป็นอันคัมภีร์ที่หกของ "นิยายรักของขุนลีลา"

กมุท จันทรเรือง ได้ประพันธ์อันคัมภีร์ที่หนึ่ง สอง ตาม สด ฤกษ์ ฤทธิ ประพันธ์อันคัมภีร์ที่สาม สาราณประพันธ์ อันคัมภีร์ที่ห้า และอันคัมภีร์ที่หกนี้จะแต่งในคำวันนี้ กมุท จันทรเรือง เป็นผู้ประพันธ์

เพื่อให้นิยายรักแผ่กระจายไปจากนิยายระนิคหนักหน่วงที่ท่านเคยได้อ่านมาในอันคัมภีร์ที่แล้ว ๆ ป็นหากำ วันนี้จะเป็นนิยายระนิคที่คายคืบแต่เป็นเรื่องราวของชีวิตจริง ๆ ซึ่งผู้สนใจผู้หนึ่งเขียนตามมา ผู้ประพันธ์เป็นละคอนไซ้ หากต้องขออภัยท่านเจ้าของนิยาย หากจากชีวิตของท่านจะถูกคิดแฉลงแก่ไปให้เหมาะแก่การ เป็นเรื่องละคอน ถ้าเป็นการ ผิดพลาดล่วงเกินประการใด โปรดให้อภัยแก่ผู้ประพันธ์ด้วย คำวันนี้ จะขอวันจบบัณฑิตของ อ.ช. ดังต่อไปนี้.

คนตรีไทยบรรเลง แฉกสาทราย ท่อนหลัง _____ จบลงแล้ว

ขุนลีลา

(นั่งอ่านหนังสือพิมพ์) เอ แม่ระยอม นี่เราคงจะมีความประภา หากนท้าวในหนังสือพิมพ์นี้ ก็วันมาแล้วจะ

- ฉะฉน เห็นจะล็กอาทิตย์หนึ่งมาแล้วเห็นจะได้ละ
ลีลา นั้นนะวิ ยังไม่เหมือนใครมาสักรักคน
ฉะฉน ทำไม่ได้ผล คงเป็นด้วยคนขนาดที่จะมาสักรับจ้างทำสวนไม่มีโอกาสได้อุ่นใจความ
ของเรา หรือ ไม่ก็อ่านหนังสือ ไม่ออกเสียเลย (เสียงเคาะประตู) ใครมาเคาะประตู
กันละ กริ่งมีไม่กด.
ลีลา คงจะเป็นลูกค้ายาปริกษาความล้มคัมใจกระมัง
ฉะฉน (เดินไปเปิดประตู) ประเคียวก็คงรู้ (เปิดประตู)
ชายแปลกหน้า. (พูดเสียงดังชัดเจนแถมใส) ท่านขุนลีลาทาสศรีสุนทรอยู่ไหนครับ
ลีลา ผม ขุนลีลา อยู่ที่นี่ โอโฮ หอมอะไรมาทะรุงทะรังที่เดียว
ฉะฉน หรือจะเป็นคนมาสักรทำงานสวน
ลีลา คุณมาจากประกาศ ในหนังสือพิมพ์ที่ไหน
ชายแปลกหน้า. (ดังเล) เอ หนังสือพิมพ์อะไร ผมมาจากประกาศทางวิทยุกระจายเสียง
ของท่านขุนครับ.
ลีลา เอ แม่ฉะฉน เราไม่ได้ประกาศหาคนทำสวนทางวิทยุไม่ใช่หรื
ฉะฉน เปล่าละ จึงคงเป็นประเภทคนไข้มความล้มคัมใจ
ลีลา แหม ยังใจหอมอะไรมาทะรุงทะรังเทียบจุก
ชายแปลกหน้า (หัวเราะเก๋ ๆ) ความธรรมดาของชาวชนบทครับ เข้าหาผู้หลักผู้ใหญ่
ก็ต้องมีของติดไม้ติดมือมากราบเท้าบ้าง
ฉะฉน ของกำนันหรือคะ
ชายแปลกหน้า (ท่าเก๋กึ่ง) ครับ นี่ไข่มุก ชะลอมหนึ่งตัว แล้วนี้ ในชะลอมนี้ ลมโอครับ
ลมโอครชัยศรี ผมมาจากนครชัยศรีครับ
ฉะฉน แล้วนั้นอะไรละคะ หีบเวโอลิน (กับซุน) ค่าย - ค่าย ข้างในอาจเป็นตะเอนหรือ
คาไมคิกี้ เค้นะ ระวังหนอยพูน
ลีลา (ปอดเสียง) ในหมันนั้นอะไรกันคุณ
ชายแปลกหน้า ไวโอลินครับ. นี่ใจครับ (วางชะลอมขึ้นแล้วเปิดหีบไวโอลิน คัดสายให้เป็นเสียง)
นี่ใจครับ

ดิดา เอ้อ ไวไอลินจริง ๆ ค่อยมายังหัวหน่อย เอ เอามาทำไมกันคุณ

ชายแปลกหน้า ผมขอยกคนตรีครับ ขอเดินไวไอลินได้นิดหน่อย

ฉะบอบ แล้วใจก็ไปกับผมไอนั้นละคะ มีส่วนสัมพันธ์กับไวไอลินอย่างเร

ชายแปลกหน้า ออ ใจไปกับผมโอหรือครับ ผมมาเป็น องค์ำนิลราชเท้าท่านขุนและคุณนาย

ดิดา ขอขอบคุณ อดีปีใหม่ ขอให้คุณมีความสุขความเจริญ เกออะหอกุณ

ฉะบอบ หิงแต่เปิดสำนักงานมา นี่เป็นครั้งแรกที่ได้คำสมนาคุณ ปีนี้อาเราจะรวมใหญ่แล้ว

เริ่มก็ดีเสียแล้ว

ดิดา แล้ว ไวไอลิน นั้นละหอกุณ เอามาทำไม

ชายแปลกหน้า เอามาเป็นหลักฐานประกอบการถามปัญหาของผม

ดิดา เอ ปัญหาที่จะถามด้วยไวไอลินนี้ ยังใจ ๆ อยู่ ผมก็ไม่ไ้ซักคนตรี จะตอบโอหรือ

ไม่ก็ไมรู้

ชายแปลกหน้า ไม่ต้องถามตัวออกครับ ชื่อเสียงของท่านขุนออกโด่งดัง ไว้ ผมเคื่เคยรับ ๆ จริง ๆ

ถ้าท่านขุนไม่ช่วยละผมแบ่น

ดิดา เอลันงคงก่อนสิ

ชายแปลกหน้า (นิ่งลง) อดขอบคุณครับ

ดิดา ก่อนอื่น ก็ต้องถามชื่อ ก่อนเสียก่อน คุณชื่อไร มาแต่ไหน ทำงานการเป็นอะไร ยังใจ

ชายแปลกหน้า ผมชื่อ อุทิศ ครับ นามสกุล ชัยชู เป็นครูโรงเรียน.....(กระดากเล็กน้อย)

ครูโรงเรียนประชาบาล แห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม

ดิดา อีนิดี คุณอุทิศ เอาว่าไป ปัญหาของคุณว่าอะไร

อุทิศ (อึกอัก อึกเอื้อน ขวยเขิน) อี อี จะพูดถึงเรื่องรัก ๆ ไหว ๆ ผมรักกระดาก

ปากขึ้นมาเสียแล้ว

ฉะบอบ ชื่ออะไรเสียด้วยรี

ดิดา แล้วจะทำยังงัยกันละ

อุทิศ ในบ้านมีเหล้าเหล้าใหม่ รับ ขอจิบให้ใจกล้าหน่อย

ดิดา แม่ฉะบอบขอเหล้าหน่อย เอามาของแก้วเลย วันนี้อากาศหนาว ๆ ขอเบกด จิบซัก

แก้หนาวเสียหน่อยก็ดี

ฉะบอบ ขอเบเหล้าเสียด้วย มีน้ำเหล้าได้กินอยู่ ตั้งแต่เข้าประชุมแล้ว

อุทิศ มิได้ครับ (อึกอึก) อะ - อะ จินมาหน่อย ให้ใจกล้า ไม่งอนงอนไม่กล้าเข้ามาคา
ท่านขุนคอกครับ ผมเป็นยังงี้ไม่รู้ ขี้อายกลัวไม่หาย แต่กล้าได้ดื่มน้ำสุราเสีย
หนอยจะกอดคอกใจกล้าขึ้น พูดอะไรพูดได้ แค่อุทิศสุราต่างนาง/๔ เมื่อใด
เมื่อขึ้น ใจก็ผ่องตามลงไปด้วย พูดอะไรไม่อดกล
ลิลดา เอ เป็นโรคแปลก นี่เห็นจะอุทิศที่จับไว้ก่อนมาที่นี่ เห็นจะต่างนางไปเสียแล้วกระมัง
อุทิศ เห็นจะจริงครับ (หัวเราะเก้อ ๆ)
ผะอมน์ ถ้าเช่นนั้นก็จับเสียให้ใจกล้า มีแม่แม่โง่ เติมโซดาไหมคะ
อุทิศ เอ๊ะ เติมทำไมครับ
ลิลดา ไม่ต้องเติมคอกแม่ผะอมน์
ผะอมน์ ~~อุทิศ~~ (ส่งถ้วยสุราให้อุทิศ) นี่คะ
อุทิศ ขอบคุณครับ
ผะอมน์ ของท่านขุน อ่อนแอกตามเคยนะคะ (รินโซดาผสมเหล้า) นี่คะ
ลิลดา (กับอุทิศ) เติม คุณอุทิศ ดื่มครับ
อุทิศ (ดื่มกริบ ท้าปากว่า) หวานดี (ถอนหายใจ)
ผะอมน์ ใจใจคอกอดดีขึ้นหรือยังคะ
อุทิศ อุทิศ (อึกอึก) ยังครับ
ลิลดา จิน เอาเสียอีกกริบหนึ่งเป็นยังงี้ เสร้าแม่ผะอมน์ ขอเติมอีกหน่อย
ผะอมน์ (รินให้อีกเบีกหนึ่ง) นี่คะ
อุทิศ (รับไปดื่มกริบ สูดปากว่า)
ลิลดา ใจ ใจได้หรือยังคุณ
อุทิศ (อึ้มอึ้ม) ยังครับ
ลิลดา เอ ถ้ายังงั้นแม่ผะอมน์ ส่งขวดให้รินเอาเองก็แล้วกัน
ผะอมน์ เติม นี่คะ
อุทิศ ครับ (รับขวดออกรินไหลก ๆ ๆ ดังรินน้ำ)
ผะอมน์ (ตกใจ) โอโห เกือบร่วงขวด อย่างนี้เขาไม่ไวบอกจับหรือก เขาเรียกควด
อุทิศ (ดื่ม อึก ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ สูดปากว่า) อือ ร้าหาย (ระบายลมหายใจทันที คึกคักขึ้น)
เขาจะครับ เขาจะครับ หึนี้ผมถามได้

ลัทธิ
อุทิศ

เดี๋ยวไป นึกหา ของคุณว่ายังง

(ทั้ง ๒ กัก) กุศลฐาหาราย กุศลฐารักขมโหม ตามจริง ๆ นะ กุศลฐาหาราย
กุศลฐารักขมโหม

សិក្សា
បដិបត្តិ

ลดา (ตกใจ) อ๊ะ ๆ ลดาว่าอะไรที่โหด นี่มยุชลดา ลดา

อุทิศ
ถ้ำ

๒๕ ๑๖๖๖

ข้อ ๆ ท่านขุน นั้นคือรับ ท่านขุนว่า คุณารุดาหารวยรักผมไหมครับ

เด มมายังไม่รู้ศึกเสียเหนือ ไทระทอม เคออย่างเร กุณครุฑาหร่ายนั้นเป็นใคร อะไร
ยังใจ ต้องบอกให้มรูกอน.

0714

คุณครูดาหาราย เธอเป็นทั้ง - สวย - หวาน - เรียนร้อย - น่ารัก แล้วผมก็รัก
คุณครูดาหาราย เราสองคนอยู่โรงเรียนเดียวกัน ~~ซึ่ง~~ บ้าหาของผมมีอยู่ว่า คุณครูดาหาราย
จะรักผมไหมอ๊ะ.

ສິດທິ

๑๕. คุณได้ลงนามตามความถูกต้องสำหรับคุณแล้วหรือยังคะ

श्री

ถามความจดหมาย ถามแล้ว ถามความเท็จถามแล้ว แต่ถามความปากยังอับ

4
117

เด ทำไม ไม่ลองถามความยากดูดีก็หวังจะ ได้ผลดีกว่าคนอื่นใน

อุทิศ

ឈរ ឈរក្រោយ ឈរខាង

১৯৭৭

รักกันขาย เหนอะมากกว่ากัน

உதிரி

(ดังใด) เถ เห็นจะพอ ๆ กับ อ้อ รักมากกว่านะ

ငါ့အတွက်

ฮ่าว ถ้ารักมากกว่าชายแล้วใจยัง มัดจำบอกให้เขารู้ได้

0111

(ตอนหาใจอย่างทุกข์) โอ้ เมพยามาแนะนำ พยามาแนะนำพยามาอีก วันหนึ่ง
คิดสินใจว่าจะบอกให้เขารู้ จิบเหล้าให้มีกำลังใจ เดินเข้าไปจะบอก พอเข้าไปใกล้
เกิดใจผ่อ กลับไปเอะเลอะอีกจิบหนึ่ง กลับมาใหม่ จะเข้าไปบอก เกิดใจผ่อขึ้นมาอีก
กลับออกไปจิบใหม่ จิบไปจิบมา ที่สุดท้ายใจเดินออกประตูติดไปทางไหนก็ไม่รู้ บวชไป
อยู่ในกุฏิ ดารภาพรักอยู่กับน้ำคร่ำ เป็นอนหนักใจมากกับคุณครูดาหาราย เวรกรรมของ
ผมแท้ ๆ

ជនបទ

แต่ละฉบับ ๆ เห็นจะขนาดที่จับเอาไว้เพื่อตะกั่วกระมังคะ

ਉਤਰ

ก็ราว ๆ นั้นแหละครับ

၆၆၇

แนวที่ ๓ วิจารณ์ความเหมาะสมของงาน โดยผู้เขียน

อุทิศ : ผมตอบคุณบุตรี เขียนจดหมายแล้ว ยัดใส่ซองบุตรี แล้วผมก็รวบรวมกำลังใจเข้าไป
 ไปบอกกับคุณครูดาพรายว่า "อูม - อู - อูม บุตรีไหนอืม"
 (ถอนหายใจเฮือก)

ลิดา : แล้วเธอตอบว่าอย่างไร
 อุทิศ : (คิดเสียง) "อูม ไม่เป็น คิฉันเกลียดคุณบุตรี คิฉันเกลียดคนตอบบุตรี"
 ลิดา : (หัวเราะ) แหม ๆ แหม

อุทิศ : คุณครูดาพรายเกลียดผมยิ่งงั้นหรือครับ.
 ลิดา : ยังตอบไม่ได้ ต้องรู้เรื่องเริ่มเดิมอีก ตกลงเป็นอันว่าคุณครูดาพราย ไม่รักผม
 ของคุณ

อุทิศ : ผมเคยพยายามอีก เวลาโรงเรียนเลิก เดินกลับบ้าน ผมเดินออกหน้า คุณครู
 ดาพรายเดินอยู่ข้างหลัง ผมแกล้งทำท่าจดหมายตกตามทาง
 ลิดา : ค่ะ ไฉนละไหม

อุทิศ : ไม่ได้ผล ครูดาพรายมองไม่เห็น เดินข้ามไปเลย ครูนิดเก็บได้ หลังจากนั้น
 แล่นหาพูดทักทายผมใหม่ ครูนิด นะ ไม่นิดยังกับชื่อนาท่านขุนครับ โอโฮ ยังกับ
 คุณยังงั้นเชียว แต่ผมก็ยังไม่สนใจความพยายาม คราวนี้ สำเร็จ ผมจะเล่าให้ฟัง
 ผมให้ดูนายแยมคาย ไฉนละในวันนั้นเอง คือวันที่คุณครูดาพรายกำลังสอนเด็กนักเรียน
 ของเธอ ผมพยายามเงยหูฟัง เพื่จะได้ฟังเหตุความกับกิริยาของเธอ ไฉนเป็นลำดับ
 ดังนี้.....

ดาพราย : แอ็ค ละ เทวดาไหนไหนแล้ว มีอย่างหรือ ๑ สมด้วย 3 เหลือ 4 สมกันยังใจถึง
 นิคม : เหลือ 4 บ้างตอนยังไม่เข้าใจ อันปากหัววัง ๆ เหนใจก็ยังไม่เข้าใจ นิคมเองอ่านวิชา
 นิคม : ไก่ที่บ้านของดิฉันมีไข่ ๑ ฟอง แม่ของดิฉันนำไปขายเสีย 3 ฟอง จะมีไข่เหลือ

ลิดา : อยู่ที่บ้านดิฉันอีกกี่ฟอง
 แอ็ค : ๕ ฟอง เหลือ ๕ ฟอง
 (เสียงทอย ๆ) 4 อัน

ดาพราย : (หันเสียง) เอ๊ะ สักไฉนยังงั้น ไฉนเองเธอนี่มีมานี่ดี เธอนี่ สิบนี้แหละ เธอออก
 เลี้ยงน้าหนึ่ง เหลือเก้าไข่ไหมละ เอาหูตาดูเสียอีกความเหลือเท่าใด เน้นดูดี

แอ็ค : (นับ) หนึ่ง - สอง - สาม - สี่ (เสียงถอน) ห้า - หก

ดาพราย : เหลือเท่าไร

แอ็ค : (เสียงถอน) หกอัน

สำหรับ
แอ็ค
สำหรับ
แอ็ค
สำหรับ
แอ็ค
สำหรับ

แล้วโจทก์เลยขออนุญาต เหลือใช้ของ
(เสียงอ่อน) ลีฮับ
เอาอีกแล้ว ลีไคยังใจ คานี่ยืนกระต่ายขาเดียว (โกรธ) ลีฮับใจกัน
(เสียงตะอื้น) แม่ผมทอคกินเลยเมื่อเจ้าไมหนั่งฮับ
(ไมโท) ฮี ๆ มีนอกโจทก์ออกไปอีก เอาเดอะอย่างงี้ก็คิด จะเหลือลีไคยังใจ
(ร้องไห้โฮ) ผมท้าวแตกเลยเมื่อวานนี้ อีกไมหนั่งฮับ
ฉิ่นเคราะห์ไปที นิ่งเลยเดอะแอ็ค อ่าร้องไห้ไปเลย เอ้านักเรียน เกมมุดเดอได้
วันนี้พอกันที ก่อไปนี้ อ่า เอ้า หยิบหนังสือดังทองขึ้นมา (นักเรียนหยิบหนังสือพร้อม
เพรียง) วานนี้อ่านไปถึงหน้าไหนนะ จำได้ไหม พรรณิ

พรรณิ
สำหรับ
พรรณิ

หน้า ๕๐ ค่ะ
ใช่ละ ถึงตรง "มันไม่เหมาะที่เมียเสียให้ตาย" ใช่แล้วละ เอ้าอ่านต่อไป พรรณิ
เมื่อนั้น ท้าวสามลตรวดสันคี่ไม่ยืนเฉย เห็นนางมเหศวรว่าววนวาย จึงนั่งตามคำเนิน
เค้นมา เข้าไปในคัมเห็นลูกเขย พ่อเจ้าลูกเขยงามหนักหนา น้อยหรือรูปร่างอน่าง
เทวดา หน้าตาจิ้มลิ้มทริมเพรา

สำหรับ
มาลินี

พอดี มาลินี อ่านต่อ
ฉิวเนื้อเรือเรือเรื่องเหื่องประหลาด คั้งทองคำรรณชาติหล่อเหลา ห้าปีเกิดเขยลูก
เขยเรา งานจริงแล้วเจ้านางมเหศวร ถึงตัวที่เมื่อครั้งยังหนุ่มแน่น รูปร่างก็อ่อนแน่น
โอ้อ่า ไม่แกล้งอวดชวตทรวงหน้าตา โล้ชาเครื่องประดับก็รับรอง แต่ไม่เหมาะ
เหมือนลูกเขยคนนี้ เป็นค้อชื้ออยู่ราวลักตามตอง แพ้เขาที่เนื้อไม่เป็นทอง กระนั้น
น้องยังรักการุปงาม

สำหรับ
แอ็ค

พอดี แอ็คคือ
ครีตพลางทางแย้มยิ้มทริมทราญ แล้วก็ปรายปรายทอดตาม ลูกรักแรงแจ้งแฉ่งความ
เจ้านี้มีนามกรไค วงศ์ว่านว่านเครือเนื้อหน่อ พงเฝ้าเหล้ากบเป็นโชน อยู่ประเทศ
ธานีบุรีไร ทำไมจึงแกล้งแปลงปลงมมา

สำหรับ
นิคม

คี่ นิคม คือ
เมื่อนั้น พระสังขมั่งคมก้นหน้า ยืนพลางทางทูลทูลตา คิวข้านี้ชื่อพระสังขมั่งของ
เป็นโอรสท้าวขม วิมล แฉ่งความความคณที่หม่อมทอง ซึ่งแปลงมาจะหาครอง
จะทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท

ลาหฺร่าย

คิเรก

ลาหฺร่าย

คิเรก

คิ คิเรก คอ

เมื่อนั้น คุณครูลาหฺร่ายคาตวยบีมหวาน

อะ อะไรนะ

(ไม่ตั้งใจ อ่านต่อไป) ผมรักคุณครูปิ่นขาวจะวายปราณ ไปรดประทาน

กรุณาปณิ

ลาหฺร่าย

คิเรก

ลาหฺร่าย

(เอ็ด) หยุด หยุด โหนเอาหนังสือมานี้ดี (คิเรกลงหนังสือให้)

ผมป่าวฮับ

(อ่านต่อ)รักคุณครูรักจริงยิ่งชีวิต รักผมรักนักคิดเด็กมารริ จะเอ่อกอง

จงรักภักดี หนักกว่าชีวิตจะบรลดิย ใครเขียนนี้ อ้อ ไม่ต้องบอกก็ได้ อัน

จาอาบมือได้ (กระดิ่งหมดเวลาดังขึ้น) วันนี้นักเรียนได้ (เสียงนักเรียนน ค

ขึ้น) (พอเวลาถึง อุทิศ บรรยายต่อ)

อุทิศ

นี่แหละครับ ท่านขุน ในที่สุด ผมได้ระบายความรู้สึกในหัวใจของผมออกให้ฟัง

ที่ผมรักทราบบ ท่านขุนว่า คุณครูลาหฺร่ายจะรักผมบ้างไหมครับ

ดีลา

เอ ก็คุณครูลาหฺร่ายวាយอย่างไรเล่า

อุทิศ

ถ้าจะโกรธ ไม่พูดกับผม ไม่มองหน้าผมไปหลายวัน (เสียงเก๊ว) ไร หรือ

เธอไม่รักผม เป็นไปได้ไหมครับ

ดีลา

ยังตอบไม่ได้ ก็จริงเรื่องละเอียดกว่านี้อีก มีอะไรจะเล่ากันอีกไหมคุณ

อุทิศ

นิครับ ตอนนี้ยุ่งกันไหม ผมถูกเพื่อนหักหลัง

ดีลา

เอะ ยังไงกัน โหนเล่าสิ

อุทิศ

ตอนนี้ ดังเรื่องกวนโมโห ขอเล่าจิบอีกหน่อยนะครับ

ดีลา

เขม - เขม ตามสบายเถอะครับ

อุทิศ

(ผมเล่ามากตามเคย หลังจากดื่ม ระบายหายใจอย่างสบายแล้ว)

ผมก็เข้าประเภทชายหนุ่มรักหญิงสาวที่ไม่เห็นหน้าเจ้าถิ่นเข้าไม่ถึง ตามธรรมเนียม

หยุดโรงเรียน ผมมักจะหาเรื่องเดินผ่านหน้าบ้านคุณครูลาหฺร่าย ไม่เข้าไปในบ้าน

หรือครับ ผมบอกคุณพ่อคุณแม่ของเธอ ท่านเป็นคนฐานะมั่นคง มั่งคั่งกว่าทาง

คุณพ่อคุณแม่ของผมมาก เจริญเป็นสิบเสียดย คุณครูลาหฺร่ายจึงเป็นหญิงที่อยู่ใน

กรอบแห่งประเพณี ไม่เปรี้ยวปราด เหมือนกับสาวอื่น ๆ ในสมัยนี้ นี่แหละครับ

ผมจึงรักที่นิ่งเหมือนกะด้ายหมอบและแสงแสงจางจาง

.....ของเรทางไกลกันมาก

จะให้อ่านอย่างไร ผมรักเธอจริง ๆ รักมานานแล้ว ผมบอกแล้วว่าวันหยุดโรงเรียน
 ละคร ผมก็ไม่เว้นเดินโดยตามหน้าบ้าน เพียงแค่เห็นถึงคานาก็ขึ้นใจ (ทอดถอนใจ)
 คุณครูดาหรัยมีนิสัยที่ถูกใจผมอยู่อีกอย่างหนึ่ง คือเธอชอบคนกรีเหมือนกับผม ร้อง
 เพลงเก่งเสียด้วย ซ่อนี่ตรงข้ามกับผม ผมร้องเพลงไม่ได้จริง ๆ อย่างร้องได้กับ
 เขาเหมือนกันนะครับ แต่ร้องขึ้นแล้วใคร ๆ ต้องรำคาญ ผมทำเสียงสูงเสียงต่ำ
 ไม่เป็น ร้องเป็นเสียงเดียวกันไปหมด ใครไม่รู้ ได้ยินเข้าทงนกว่าพระสวมนต์
 แก่สำหรับคุณครูดาหรัย (ถอนหายใจ) อย่าให้อ่านทีละครับ เสียงของเธอไพเราะ
 เสนาะจับหัวใจใจ ถึงวันหนึ่ง ผมเดินผ่านบ้านเธอไป ก็หยุดฟัง อ้อ -
 เธอกำลังร้องเพลงแก่สหาย เพราะเหมือนชื่อเจ้าของ นี่แหละครับบ้านอ้อ
 อย่างนี้

ดาหรัย

(ร้อง และคนกรีรับ)

โอ้หอมกลิ่นดอกไม้ที่โน่นสวน	แวกกลิ่นชวนชมวันทรีกลิ่นเกษร
เจ้าช่างสดชื่นระยับตลับขณ	ซออันกลิ่นทุ่งมุงชวนเรย
โอ้หอมกลิ่นกุหลาบ งามนาตา	ดวงยวนตาฉายยั้งระกาขึ้นไกล
กลิ่นหอมยั่วชวนใจ อันยังจำกลิ่นได้	หอม ไม่จางจืดเลยเลย
ภมรหลงลงดมชมกลิ่นหอม	แหวกเกษรวอนค้อมมุนเฒาเฒ
รุกขชาติช่างกลาดกระไรเลย	ดอแมลงเขมด้นั้มนั้เอย

อุทิศ

(บรรยายต่อ) แว่กดาหรัยร้องโดยคุณครูดาหรัย - โอ - ขึ้นใจ ถ้าผมถูกเพลง
 ขึ้นตักเพลง เป็นอนุสรณ์ของคุณครูดาหรัย - แม่ยอดชีวิตของผม เธออาจเห็นใจใน
 ความรักของผมขึ้นก็ได้ ผมรีบกลับบ้าน ว่า ไว โอลิน ขึ้นมา คิดจะแต่งเพลงให้
 แม่ยอดหญิงของผม (ขยับเสียงเทียบสาย) คิค - คิค - คิคไปเท่าไร หัวผมก็
 ยังถึงอยู่เพลงแก่สหาย (ไวโอลิน สักตามพิณพาทย์ที่บรรเลงแล้วเบา จนจบเพลง)
 (เมื่อพิณพาทย์จบลงแล้ว อุทิศไวโอลินเพื่อนแห่งคำเป็นวรรค)

ไวโอลิน (ซ้ำ ๆ) - - - - -

อุทิศ โอ - ชวน - ใจ - โย - นาง - หาง - เห็น - เมิน - เอย
 เอะ ไช้ไค้เอะ ก็จงรักไว้ด้วยลม (เขียนลงกระดาษและปากทวน)
 ไล่รังใจโยนางหางเห็นเมินเอย

ไวโอลิน (ซ้ำ ๆ) - - - - -

อุทิศ จาก - ที่ เคย เล่า เบา ยวน ชิค ขวน
ที่ ที่ ที่ ที่ ที่ ที่ ที่ ที่
(จดลงในสมุด).....มิใช่ที่ควรวาดดินถวิลถึง

ยาม ร้าง โกล ไม้ วาย รั้ว รวน

อุทิศ ผมแดงจนดำเรื่อ ก็ทอดคิกรูรัส สหายหนุ่มของผมหันเข้ามา
จรัส นั้นท่าอะไรหงุดหงิดอยู่คนเดียว.

อุทิศ แท่งเพลง

จรัส อะ หักเป็นคอม ปดเบอร์ ตั้งแต่เมื่อ รกัน

อุทิศ อยู่ว่าง ๆ กลุ้ม ๆ ก็แก่งแก้งรำคาญขึ้นยังงั้นเอง นั่งถอนใจ อยาบทบคุณอยู่เหมือนกัน
จรัส อยากระบรึกษาอะไรสักหน่อย

จรัส เอา มีอะไรก็ว่ามา

อุทิศ ผมอยากให้คุณร้องเพลงที่ผมแต่งนี้

จรัส ได้สิ จะเข้าประกวดงาน เหนกัน

อุทิศ ไม่ประกวดงานไหนหรอก แต่เป็นเพลงสารภาพความรู้สึกในใจ แก่ใครสักคนหนึ่ง
จรัส เพลงด้อยเกี้ยวสาวรี เอ ผม นึกนึกในเชิงนี้

อุทิศ พูดเป็นเล่นไปได้ นี่เพลงด้อยเมื่อไหร่ (ลงโน้ตให้) เอาคุณ

จรัส (อ่านโน้ต) - โอ้รักใจโยนางห่างเหินเนินเลย - เอ ไม่เลวเลย เข้าทีนี้ นางไหน
ห่างเหินเนินเลยอะไรกัน

อุทิศ คุณก็รู้ว่าหัวใจผมจจอยู่อยู่กับใคร

จรัส คุณครูดาหารายรี

อุทิศ รักแทนเป็นน้าอยู่แล้ว

จรัส น้ารักอ้อมนางน ใครบ้างจะไม่รักคุณครูดาหาราย

อุทิศ เอ๊ย - เอ๊ย - เอ๊ย นี่คุณรักคุณครูดาหารายเหมือนกันรี

จรัส ไม่รู้แฮะ บางทีก็มีเคลิ้ม ๆ ไปบ้างเหมือนกันแหละ

อุทิศ เอ ไม่ตลกอะไร (ถอนใจและน้อยใจ) ถ้าคุณรักของคุณผมมากขอถอนตัว

จรัส อะไรใจน้อยไปได้ ของพี่นี่ ต้องแล้วแกู้หญิงแล้ว แล้วแต่เราจะเลือกใคร ผม
เองก็ยังไม่แน่ใจ คุณครูดาหารายแกก็ไม่เห็นท่าว่าวชอบใครเลย ไม่ว่าคุณหรือผม
คหรีทแบบเดียวกันหมด แล้วสำหรับผมเอง ผมก็มีเชื้อเลือกอยู่มาก บางทีก็นึกเมื่อ
คุณครูดาหารายก็ทาบตามากเหลือเกิน ชัก ๆ ขี้เกียจรอ

อุทิศ

เอ ถ้าคุณไม่แน่นอนใจนัก เวลามาทกลงกันฉันมิตรเสียมิดีหรือ คือสำหรับคุณครูดาหารายนี้ เธอเป็นดวงใจของผมนจริง ๆ ผมคิดว่าผมไม่มีวันจะเปลี่ยนใจได้อีกแล้ว

วรัธ

ถ้าคุณครูดาหารายเก่าทำตาจะชอบคุณ ผมก็จะสนับสนุน

อุทิศ

ชอบใจเพื่อน นี่คุณจรัส ผมแกลงเพลง "ดาหาราย" ขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ของคุณครูดาหารายผมเอง ผมเสียใจไม่มี แถมใจไม่กล้า ขี้อาย ล้วนคุณนั้น ทั้งเสียงดีและใจกล้า สงเคราะห์ผมสักหน่อยไม่ ได้หรือ ทำโอกาสร้องเพลงนี้ให้คุณดาหารายทั้งสักทรง ไค้ไหม (เน้น) แล้วออกพิททพพท ค่ายว่า ผมแกลง แกลงขึ้นเพื่อนชราเธอ สงเคราะห์ผมหน่อยเถอะนา นะพ่อเสียงทอง

วรัธ

(หัวเราะ ร้องขึ้นหนึ่งวรรค) "โอขวัญใจโยนางห่างเหินเมินเฉย" (ถอนหายใจ) เอะตอนนั้นนะอะไรกัน (ชี้ที่ไมค์)

อุทิศ

โหม - โหม อ้อ ตอนนั้นนะหรือ ตอนนั้นสำหรับร้องกล่อกันอย่างไรละ ถ้าได้ คุณครูดาหารายร้องก่อนเนื้อของหวังละคงจะดีไม่น้อย

วรัธ

ขอกระดาษแผ่นหนึ่งสิ จะลอกเอาเนื้อไป

อุทิศ

เอา กระดาษนี้ นี่คือน้อ ลอกเอาตามสบาย

วรัธ

(ทบทวนจดลงกระดาษ) โอขวัญใจโยนางห่างเหินเมินเฉย จากที่เคยเคล้าเบ้าชวน ชิคชวน มีไม้ที่รวด้าวคันถวิดถึง บามร้างไกลไม่วายร้างจน ทวนทมทุกคร้งตั้งแต่ เฝ้าร่ำพิง คำเขาค้างถึงมิวายว่างเว้น คราวยากเข็มรักห่างหทัย

ไค้หังล้าดาเนียงวอน จึงเพาเราร้อนทรวงใน ดองเราเคล้าลลพพะนอชิตชวน ดองเราเบ้าชวน จะมีควนไผ่ไกล รวักบิไรจะขาด รักไม่มีวันคลาย ยืนอยู่ยงคงห้า คือพะยวนรักแท้ แห่งเราทั้งดอง ของรักที่ขึ้นอ้า หวานไค้ไม่ล้า สุดจักหาคำเทียบเอ๋ย/ คุณครูดาหารอยเคิดเมาโนนทอดี แหม เทพเจ้าทมิไรแท้ ๆ เอาสิ คุณจรัส พอผ่าน มาถึงหน้าบานละเรียกเข้ามาทั้งเพลงเลย ผมจะแถมทั้ง

อุทิศ

เอ๊ะ ทำไมต้องแถมด้วยละ

วรัธ

ผมกะคาใจพิกล แกลงเพลงให้ดูหึงอิงเรือ ผมแถมก่อนละนะ แล้วร้อง เหม่น ๆ ไปเลยนะ

วรัธ

ผมจะพยายาม

อุทิศ

(ตะโกนจากหัวอื่น) แล้วอย่าลืมบอกว่าคุณแกลงแล้วกัน

- จรัส ไม่ต้องเป็นห่วง เอา มานี้แล้ว (ตะโกนทางไมโครโฟน) คุณครูสาทร่ายครับ
คุณครูสาทร่ายครับ (เสียงวิ่งออกไปหาและทั้งสองพูดกันอยู่ทางไมโครโฟน) เห็น
คุณอุทิศ ไหมครับ
- สาทร่าย เอ๊ะ ไม่ได้อยู่ในบ้านหรือคะ คิณไม่เห็นนี่คะ
- จรัส เอ นมอมอาจจะปรึกษาคุณอุทิศเรื่องเกี่ยวกับคนครีตักหน่อย หายไปข้างไหนก็ไม่รู้
- สาทร่าย คนครีอะไรคะ
- จรัส คุณครูเพลงแขกสาทร่าย ไหมครับ
- สาทร่าย เพลงชอบของคิณ ทำไมคิณจะไม่รู้
- จรัส คุณครูจะขำขี้แฉงหน่อยได้ไหมครับ ที่ทำเป็นทำนองเพลงลากตั้งนะนิคอุกอย่างไร
ไมทราบ เชิดทางนี้ก่อนสิครับ (ทั้งสองเข้าใกล้ไมโครโฟน) เนี่ยว่าอย่างนี้แหละ
ครับ
- สาทร่าย ขอคุณน้อยวิคะ (ทำเสียงอัมมึนขึ้นทันเพลง - คนครี ลากตั้งเริ่ม) ทำทางเข้าที่ ไหนลอง
ร้องวิคะ
- จรัส คุณครูคอยซักคอบของยูหิมิงนะครับ
- สาทร่าย คะ
- จรัส เริ่มเพลง โอหิมิงใจโยนางหางเหินเมินเลย จากที่เคยเกตุเข้าชวนชิตชวน
มิโยที่ครวญคำคลื่นลวิถึง ยามร้างไกลไม่วายรยจวน ทวนทบททุกฝั่งทั้งแก่เฝ้ารำพึง
คำเจ้าคำนี้ถึงมิฉายว่างเว้น ครวญมากเขมรักทางหทัย
ไต่ถึงคำดาเนียงจวน จึงเพลาเราร้อนทรวงใน สองเราเคล้าคลอพระนอน
ชิตชวน สองเราเข้าชวน จะมิฉวนไปไกล รวากย์ใจจะขาดรักในมิวันคล้าย
บั้นอยู่บงคงท่า คือระมานรักแก่แห่งเราทั้งสอง ของรักที่ขึ้นล้ำ ความใดไม่ล้ำ
ลุดจิกหาท่าเทียบเอย ฯ/
- (เมื่อเพลงจบแล้ว.....)
- จรัส เป็นอย่างไรครับ
- สาทร่าย คิมากคะ เข้าใจแคง คุณแคงหรือคะ
- จรัส (ซัดคอบซัดคำ) ครับผมแคงเอง (เสียงอุกที่ร้องโยนลงทาง ฯ)
เอ เนี่ยสิเนจอร์ I เนี่ยสิเนจอร์
- สาทร่าย เอ ทำไมคุณเลือกเอาเพลงนี้มาแคง
- จรัส แยกสาทร่ายหรือครับ คุณไม่รู้คอกหรือครับ เอาเถอะครับ ผมจะบอกให้ทราบ
ระหว่างเห็นทางกลับบ้าน ไปหรือยังละครับ (ทางไม้ ออกไป) เรื่องเป็นอย่างนี้

(เสียงค่อยห่างไปทุกที) ผมแต่งเพลงนี้ขึ้นก็ด้วยหัวใจ.....

(คั้ง ร้องว๊าก เพลงลากลท่อนจบเด่นจังหวะเร็ว เสียงอุทิศทุ่มเก้าอี้โครมคราม เมื่อคนกริบบลงแล้ว อุทิศบรรยายต่อ)

เล่าถึงตอนนี่แล้วเจ็บใจนัก ขอจับให้หาบโมโทน้อย (รินเหล้าตามเคย)

เหล้าหมดขวดแล้ว เรื่องยังอยู่อีกมากไหมคะ

มีอีกหน่อยครับ

งั้นดิฉันไปเอามาตารอง ไว้อีกขวดหนึ่ง

เข้า เล้าค่อไป

รุ่งขึ้น ผมเจอจรัส ผมก็ตรงเข้าบอกว่า แล้วกันซี หักหลังกันตรง ๆ นี่ คนอย่าง

คุณไม่มีศีลมีดลัทธิ โทษถึงต้องชกหน้ากัน

โธ ผมผิดไปแล้วยกโทษให้ทีเถอะนะ ผมมีข่าวดีจะบอก

ข่าวดีของคุณเห็นจะเป็นข่าวร้ายของผม

ข่าวร้ายของผม แต่เป็นข่าวดีของคุณ

(ไม่เชื่อ) มาไมไหนอีกล่ะ

เมื่อวานนี้ ผมเห็นแก้วไปไหนนอ นึกว่าได้โอกาสแล้ว ต้องจับคุณครุฑาทรายให้

เจ็บที แต่ไม่สำเร็จ แกไม่เล่นด้วย ระหว่างที่เดินกลับบ้านไปด้วยกัน ผมขอ

ความรักแก แกปฏิเสธเด็ดขาด พูดอย่างนี้แหละ "เสียใจค่ะ ดิฉันไม่เคยรักคุณ"

แหม ผมรู้สึกเสียเหลื่อมไปดนัก มีอย่างรี คนอย่างผมผู้หญิงไม่รัก ผมเลยต้องรักษา

เหลื่อม บอกกับคุณครุฑาทรายว่า ผมเองก็ไม่ ครักแกในทำนองซื่อๆ แกเองใจ

เย็น แล้วเลยบอกว่า เพลงนี้ ความจริงคุณเป็นคนแต่ง

(ค้ำใจ) จริงหรือ จริงหรือ แล้วเธอบอกอย่างไร

เขอนิ่ง คล้ายใจความคิด ผมว่าเธอก็มีใจผูกพันอยู่กับคุณอยู่ น้อยเหมือนกัน

(ถอนหายใจ) นี่แหละครับ ท่านขุนเสีจรับ ท่านขุนว่าครุฑาทรายรักผมไหมครับ

หลังจากนั้นแล้วครุฑาทรายได้แสดงความรักใจใส่กับคุณมาหรือเปล่า

อุทิศ (ทริกครอง) เอ - เอ ก็มีบ้าง อ้อ วันนั้นแน่ครับ เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง หน้าหนาวแท้
มีฝนตกลงมา โรงเรียนเลิกแล้ว รุณรุสหาทรายมีวัน ผมเดินตากฝนกลับบ้าน เธอ
ขึ้นว่า (เสียงฝน)

สำหรับ เข้ามาในร่มลึกระ ดูสิ เปียกหมด

อุทิศ เสียงลั่นด้วยความประหม่า) ฮ-ฮ-ฮอมกุดครับ (เสียงพูดเจิบไป มีแค่เสียงเมตตคน
กระทบกระจกคาค และเสียงฉีกผ้าไปบนน้ำ กรุ๊หนึ่ง อุทิศถอนหายใจยาว เว้น
ระยะนิด แล้วถอนหายใจอีก

สำหรับ ทุกข์ร้อนถอนใจอะไรหรือคะ

อุทิศ (เสียงลั่นด้วยความประหม่า) ค-ค-คุดได้น้ำหอมอะไร หอมจัง (กางลิ้นเพราะ
ความแปลก)

สำหรับ (หัวเราะ) หนาวหรือคะ

อุทิศ น-น-หนาว หนาวหัวใจครับ

สำหรับ (ยิ้ม) หนม หนาวอะไรถึงถึงเพียงนั้น

(ดนตรีลากลิ้นเพ่งสมหมาย)

อุทิศ สมหมายมานานแล้ว หนาวมาแรมปี ความหนาวของผมนักดังเนื้อเพลงที่ผมแต่งขึ้นนี้
แหละครับ (หยิบโน้ตลงโต๊ะ) โปรดดูเขาเองก็แล้วกัน

สำหรับ (รับโน้ตไปอ่าน) "หนาวเมื่อสมหมายพัดมา พัดมาต้องกายพาใจให้ตื่นตื่น"
เอ เพราะนี่ล่ะ เหนือร้อนไว้เหนียวชะ (ส่งรวมให้อุทิศรับ แล้วสำหรับร้อง
ความเสียงดนตรี

หนาว เมื่อสมหมายพัดมา

พัดมาต้องกายพาใจให้ตื่นตื่น

โอ้ เอ๋ย โอ้ สมหมายหัวกร้าวเหลือประมาณ

ผมช่างไม่สงสาร ผมจะพัดจะพานให้ าคองหมายกาย

หมายผม จะ เคอะโรมาผม

จึงรักลมกับหนาวได้

ผ้าห่มห่มแดนก็ ไม่เปรียบแนบ เหมือนดัง เต้นน้ำใจ

ลมเอ๋ย จะทำกับใคร ผมช่วยพัดพาน้ำใจ

พัดมาให้ข้าตายหายจากหมายผม

จรัส

(ตอขึ้น) "หนาว สมัยหนาวตัดรัก"

(หัวเราะ) ผมจะช่วยร้องให้

ใจของข้ากุ่มกัก สมชายหักให้ชื่นชม

ไร้อยู่ไร่น้ำใจ ขางกระไร ไม่ดอยตามลม

ดอยพาให้ข้าชม ลักเมื่อไรจะได้สมหวังข้า

หนาวผม หนาวอะไรไม่ระทม

เหมือนขาดค้ำค้ำปราดนา

เมื่อไรน้ำใจ เมื่อไรระใจ ใจจึงมีเมตตา

ขอให้ใจมาหาข้า ใจอย่าชักถอยข้า

จงรีบเร่งมาหาเถิดน้ำใจ

ขอโทษ ~~ผม~~^{นางสาว} ที่ตลอดเข้ามาช่วย (วิ่งผ่านหน้า) อุทิศท้องเพลง

นี้ให้ผมเมื่อวานนี้เอง ขอโทษ ขอทางหน่อยครับ (ทำเป็นแตร) บู้ด - บู้ด - บู้ด

(วิ่งทะโกนออกไป) ผมชื่อ เบกคนละ - ลวัค

(หัวเราะ) คุณครูจรัส ละมิดฉันเหมือนเด็ก ~~ผม~~^{ผม} ก็เป็นคนมีอารมณ์ดี

ผมเจ้าครับ คุณเห็นว่าอารมณ์เป็นอย่างไร

คุณเป็นคนเยือกเย็น ขรึม เรียบร้อยมั่นคง ดีทุกอย่าง เล็บเท้าขบคัมเท้า คัม

มากนักรู้คิดนะคะ

ผมก็ไม่ชอบคัมอะไรออก แลคัมให้ใจกล้า

กล้าอะไร

กล้า - จ้า - กล้า - จ้า คุณครูสาทรายครับ ให้ผมมีหวังในตัวคุณบ้างไหมครับ

คุณอายุเท่าไรคะ

๒๒ ครับ

ยังไม่โตมว?

ครับยังไม่โตมว

อ้าวถึงบ้านแล้ว คุณครูเอาเรื่องคิดไปด้วยกันแล้วกัน ลาวะนะคะ

ไม่เป็นไรครับ คุณครูยังไม่ได้อะไรตอนผม

ตอนอะไรคะ

ว่าจะให้ผมมีหวังในตัวคุณไหม?

(จะวิ่งเข้าบ้านไปปากร้อง) เรื่องนี้เป็นเรื่องของผุ้ใหม่ - นริษยาผุ้ใหม่คัมคะ

(คนตรีไทยทำแซกสาทรายตอบจบ - จบแล้ว อุทิศรับทุกข์กับขุนเสนา)

สาทราย

อุทิศ

สาทราย

อุทิศ

สาทราย

อุทิศ

สาทราย

อุทิศ

สาทราย

อุทิศ

สาทราย

อุทิศ

สาทราย

อุทิศ

สาทราย

- อุทิศ เรื่องของผมมันแค่นี้แหละครับท่านขุน โปรดให้ความสว่างแก่ผมด้วยว่า ผมมีหวัง
ในตัวคุณครุฑาหร่ายหรือไม่
- ลีลา ความที่ได้อะไรให้ผมตั้งมาแล้ว ก็เห็นว่า คุณน่าจะมีความหวังอยู่มาก แต่มีอะไรบางอย่าง
ในตัวคุณที่น่าเป็นห่วงคือ 1. อายุของคุณเพิ่ง 22 ปี และรายได้ก็คงไม่มากนัก
ขอโทษเถอะครับ คุณได้เงินเดือนเท่าใด
- อุทิศ หวังเงินเดือนเงินเพิ่มอะไรต่ออะไรนะครับ 180 บาทพอดี ๆ
- ลีลา นั่นสิครับ คุณครุฑาหร่ายเธอเป็นคนรอบคอบข้างคิด การที่คุณไปขอความรักเธอ
นะ เพื่ออะไร เพื่อขอให้แต่งงานด้วยหรือขอให้รักเฉย ๆ
- อุทิศ รักเฉย ๆ ก่อนก็ยังดี - แล้วค่อยคิดแต่งงานกันภายหลัง
- ลีลา ขอให้ผู้หญิงรักเฉย ๆ เพื่อคุณจะได้มีเวลาไปหาไปรักชายอื่นที่อาจมีฐานะดีกว่า
คุณกระนั้นหรือ ก็เป็นความคิดที่เห็นแก่ตนอยู่ ความรักที่บริสุทธิ์ของคุณเองนั่นคือความรัก
ที่เต็มไปด้วยการเสียสละ คุณคิดว่าคุณจะทำให้คุณครุฑาหร่ายมีความสุขได้ด้วยรายได้
เพียงเดือนละ 180 บาท ของคุณกระนั้นหรือ รายได้จำนวนนี้เพียงแค่นี้คุณจะได้ยังชั่วอยู่
เอง พอแล้วหรือยัง
- อุทิศ อ้อ 2. รายได้ของคุณก็นับว่าน้อยอยู่แล้ว ผมก็ยังขอ
สุราอีกด้วย ผมไม่คิดว่าคุณจะมีรายได้พอจ่าย คุณชอบสนุกสนานมีความสุขหรือ
- ลีลา ผมชอบอยู่เต็มอกรับ
- อุทิศ ผมหนักใจแทนคุณจริง ๆ คุณเลิกสุราดื่มสุรา เลิกสนุกสนานได้ไหม ถ้าเลิกได้ คุณจะ
มีหวังในตัวคุณครุฑาหร่ายมากขึ้น
- อุทิศ ก็ต้องลองดู
- ลีลา (ดู) ไม่ลองลองดูละ คอยมาว่าได้หรือไม่ได้
- อุทิศ (ออมแอม) ได้ฮับ
- ลีลา (เอากาเอางาน) ถ้าเช่นนั้น ต้องพยายามก่อนหน้าผมเสียก่อนว่า ในนาม ของลูก
ผู้ชาย คุณจะเลิกดื่มเหล้าและเลิกสนุกสนาน ถ้าเลิกไม่ได้ ขอให้ถึงศักดิ์สิทธิ์บรรดา
ให้คุณจงกลาดแคล้วไม่ได้ความรักของคุณครุฑาหร่าย อย่างนี้เขาใหม่ละ
- อุทิศ (อฮอ) คอย ๆ ผ่อนลงไปเป็นงวด ๆ ไม่ได้หรือครับ อวอฮอเลิกก็เดี๋ยวจะ
ลำบาก
- ลีลา (ดู) ไม่ได้ คุณต้องการความรักของคุณครุฑาหร่ายหรือไม่ต้องการ

อุทิศ (เสียงอ่อย) ก้องการฮับ
ลิลลา (บงการ) ถ้าเช่นนั้นต้องเลิกเหล้าและบุหรี่ เอ้า ปฏิบัติตามผม
ข้าพเจ้านายอุทิศ นามสกุลอะไรนะ
อุทิศ ขึ้นชู้ครับ
ลิลลา เออ ข้าพเจ้านายอุทิศ ขึ้นชู้
อุทิศ ข้าพเจ้านายอุทิศ ขึ้นชู้
ลิลลา ขอปฏิญาณตนก่อนหน้า
อุทิศ ขอปฏิญาณตนก่อนหน้า
ลิลลา ขุนลิลลา ศาสตราครุฑ และนางลิลลา ศาสตราครุฑ
อุทิศ ขุนลิลลา ศาสตราครุฑ และนางลิลลา ศาสตราครุฑ
ลิลลา วา
อุทิศ วา
ลิลลา นับแต่ข้าพเจ้าได้ย่างเท้าออกจากธรณีประตูบ้านขุนลิลลา ศาสตราครุฑ ไปแล้ว
อุทิศ นับแต่ข้าพเจ้าได้ย่างเท้าออกจากธรณีประตูบ้านขุนลิลลา ศาสตราครุฑ ไปแล้ว
ลิลลา ข้าพเจ้าจะไม่ขอคืนสุราหรือสุมนบุรีร์ต่อ ไปอีกเป็นอันขาด
อุทิศ ข้าพเจ้าจะไม่ขอคืนสุราหรือสุมนบุรีร์ต่อ ไปอีกเป็นอันขาด
ลิลลา โชคดี มีาตามอะไรอีกไหมคุณอุทิศ
อุทิศ ผมควรจะวางตัวอย่างไร จึงจะมีหวังในศฤงคารหยาบมากขึ้น
ลิลลา เลิกสุราแล้วซิไหมละ เลิกสุมนบุรีร์แล้วซิไหมละ ก่อไปก็คิดอ่านหาทางกำหนัด
หารามได้เพิ่มพูน
อุทิศ ค่ายังไงครับ
ลิลลา คุณมีหัวทางคนตรี คิดแกล้งแกล้งให้เป็นร อยได้อื่นมาบ้างไม่ได้หรือ
อุทิศ ถาพานขุนทวยและของทางไหนผมบ้าง บางทีอาจจะได้ ผมจะพยายาม
ลิลลา แล้วก็นั่นก็ไปคืบ สำหรับตัวครุฑหยาบ คุณต้องแสดงความเอาใจได้ต่อมาเสมอ
ลิลลา ไม่น้อยเกินไปจนถึงขนาดเห็นหาง และ ไม่มากเกินไปจนถึงขนาดให้เกิดครหานินทา
เป็นการนำเกลียด แล้วอีกข้อหนึ่งที่สำคัญมาก คือการเข้าผู้ใหม่ ก็คือหญิงเจ้าระเบียบ
เจ้าธรรมนิยม เราต้องทำตัวครว
ผอม แขนงาคีเหลือเกิน

ลีลา คุณตัวอย่างภรรยาของนมเป็นกัน ชัยชนะ^{๑๐๐ ปี}เกิดแก่การอุ้มท้องด้วยควัว ประทับคุณแม่เจ้า
 ไปไหน คุณแม่เสียใจของของคุณพ่อว่าท่านชอบอะไร ไม่ชอบอะไร คุณจะทำดี
 มีจนเท่าไรไม่สำคัญ ถ้าทำถูกใจผู้ใหญ่จะเป็นอะไรได้ เรืองเข้าผู้ใหม่ คุณกับหน้า
 ไปแคไหนแล้ว
 อุทิศ บังเคยครับ
 ลีลา (ดู) ไร่ไม่ได้ ไร่ไม่ได้ ต้องเข้าหาผู้หลักผู้ใหญ่
 อุทิศ นมกลัวครับ
 ลีลา กลัวอะไร
 อุทิศ ไม่ทะเลาะครับ
 ลีลา คนอย่างคุณไม่กลัวไม่ทะเลาะดอก คุณกลัวตัวของตนเอง คิดอย่างโน้น คิดอย่างนี้
 มากไป ถ้าคุณรักคุณครูหาจริง คุณต้องรักใจนั้นว่า รักนั้นมีอาณาเขตเหนือความ
 กลัว ทำอย่างนี้ได้นะ
 อุทิศ ขนผมคันอีกครึ่งหนึ่งได้ไหม
 ลีลา อ้าว โทษปฎิภาณว่าจะเลิกค้มแล้วยังใจละ
 อุทิศ นมปฎิภาณว่าผมจะเลิกค้ม เมื่อได้ย่างเท้าออกจากกรณีประตูบ้านท่านชุนไปแล้ว
 ผมนอบ คิฉันจำได้ว่าเป็นเช่นนั้น
 ลีลา เอ คำสาบานหละหละไปไหน เอายอม เล่นเสียอีกครึ่งหนึ่ง
 อุทิศ ท่านชุนต้องค้มด้วย คุณนายค้มและครับ เข้า ผมรับให้ (รินเหล้า) นี่สำหรับคุณนาย
 นี่สำหรับท่านชุน (รินมากหน่อย) นี่สำหรับนม เชิญค้มพร้อม ๆ กัน สวัสดิ์ปีใหม่พม
 ครับ
 ลีลา สวัสดิ์ปีใหม่ครับ
 ผมนอบ สวัสดิ์ปีใหม่ค่ะ
 ลีลา แคความรักของคุณ ขอให้สำเร็จความปรารถนา (กำลังค้ม)
 อุทิศ (เสียงเมา) แก้วสุดท้ายนี้สำคัญ
 ลีลา เกิดมาไม่เห็นใครค้มค่อแรงอย่างคุณ
 อุทิศ (อ้อแอ้) ค่อแรงจริงหรือครับ แต่ขาขี้ก๋อนลงไปแล้ว (ล้มโครม)
 ผมนอบ ตามจริง คุณอุทิศหับไปแล้ว
 ลีลา (ลงदान) เอ้า ช่วยกันห่มหน่อย (อุทิศกรนกรอก)

ซี ๆ กรนกรอกเลยนะ เอา ๆ ช่วยกันยกขึ้นเตียง วาหนักแท้ ไม่ไหว อย่าเลย
เอาหมอนมาหนุนหัว แล้วเอามุ้งกางครอบเลยเป็นยิ่งใจ แจ่ว เฮ้ย หยิบหมอน
ออกมาใบหนึ่ง

คนตรีบรรเลงเพลงจบ

.....
ผู้บรรยาย.- ละคอนไซปงหาเรื่อง "นิยายรักของขุนลีลา" ซึ่งบริษัทกุ่มท จำกัด เอื้อเพื่อจัดมาแสดง
นี้ อันคืบนี้ กุ่มท จันทรเรื่อง เป็นผู้ประพันธ์ ขึ้นจากเค้าคำถามของ อุดม ชื่นชมภู
เจิม เฒ่าเผือก แสดงเป็นขุนลีลาศาสตร์สุนทร
บรรเลง ลาคริก เป็นนางมะยอมของลีลาศาสตร์สุนทร
อัมวิท คัดทูลรัตน์ เป็นอุทิศ ชื่นชู
ลดา สาระทายนต์ เป็นสาหร่าย
อุโฆษ จันทรเรื่อง เป็นวีรธ
นอกจากนั้นมีเด็กนักเรียนตัวประกอบแสดงโดย มาลีณี
อดิเรก จันทรเรื่อง ปรีดาจันทรเรื่อง และ กุ่มท จันทรเรื่อง
กำกับการแสดง หลวงประดิษฐ์ไพเราะ กำกับดนตรีไทย ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
ประพันธ์ บทเพลงสากล และกำกับดนตรีสากล ภากร สารานุประพันธ์ ผู้บรรยาย
บริษัทกุ่มท จำกัด จะนำละคอนไซปงมา มาแสดงทุก ๆ วันจันทร์ทันเดือน เป็นกำหนด
เดือนละหนึ่งครั้ง และขอเชิญท่านผู้ฟังส่งปณิธานฉบับใจ ไปปรึกษาขุนลีลาศาสตร์สุนทร
ปณิธานถูกนำมาใช้แสดงเป็นละคอน จะจ่ายรางวัลให้เจ้าของปณิธานรายละ 100 บาท
ปณิธานที่ดีที่สุดประจำปีจะมีรางวัลให้ถึง 1000 บาท ขอเชิญชวนส่งปณิธานของท่านเข้า
ประกวด สวัสดิ์.